

HIUATÁSOS

TINTA jelölt

1.
P.

Akinek nem inge

„Seregesen senkik jönnek,
Megrabolnak, elköszönnek
Gúnnyal, szabadon”
(Ady Endre)

Sokfalkányi középszer
szinte meghat engem,
gyönyörtől a két szemem
van kin legeltetnem.

Terebélyes, szép a nyáj,
bégesetek bátran,
hűségnyilatkozatok
zengő hozsannákban.

Ha még maradt kis szufla,
fanyalogni, rajta,
szitkot szórni furtonfurt
nem tetsző szavakra.

Könnyen teszik, mert hiszen
őket nem más mozgat:
hatalom és hozzá pénz
formál mondandókat.

Bunkósodik a világ,
mennyi olcsó sarzsi,
látszatra sem vigyázva:
megszerezni, adni.

Nem tudom, hogy mit tenne,
kedvencem, az Athos,
ami biztos, eltűnt, nincs,
minden, ami ethosz.

D' Artagnan már nem vitéz,
gyáva lett a Porthos,
s hitetlenül Aramis
nagy keresztet hordoz.

Vagyunk azért, lennünk kell,
látunk, írunk, szólunk,
nem hódolunk, száll a vers:
ha már ez a dolgunk.

HIUATÁLOS

TINTA

regije

Néma monológ

Nincsen senkim, senkim sincs,
nekem csak a semmi kincs,
kincsek között sem vagyok,
nem kérek és nem adok.

Magam vagyok nélkülem,
türelmetlen türelem
űz bele a holnapba,
mát akasztok tegnagra.

Múlt és jövő nem üzen,
kakas lennék jelenen,
hogy ha lenne virradat –
szemétdomb sincs ég alatt.

Nem marad meg semmi sem,
némán néz a vaksi szem,
forrón hívnak jéghegyek,
béna vagyok, úgy megyek.

Indulok és maradok,
gúzsba kötnek csillagok,
se magányom, se társam,
vágyakozva nem vártam.

Nullponton a Galaxis,
benne vagyok magam is.
Nélküled a teveled:
zigóták a végzetek.